

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 11 декември 2006 година

за предвиждане на дерогация от някои разпоредби на Директива 2000/29/ЕО на Съвета по отношение на растенията от *Vitis L.*, с изключение на плодове, с произход от Хърватия или Бивша югославска република Македония

(нотифицирано под номер C(2006) 6365)

(2006/916/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 2000/29/ЕО на Съвета от 8 май 2000 г. относно защитните мерки срещу въвеждането в Общността на вредители по растенията или растителните продукти и срещу тяхното разпространение в Общността¹, и по-специално член 15, параграф 1 от нея,

като взе предвид искането, направено от Словения,

като има предвид, че:

(1) Съгласно Директива 2000/29/ЕО растения от вида *Vitis L.*, с изключение на плодове, с произход от трети страни по принцип не могат да бъдат внасяни в Общността.

(2) Словения е поискала дерогация за разрешаване вноса на растения от вида *Vitis L.*, с изключение на плодове, от Хърватия или Бивша югославска република Македония за ограничен период от време, с цел да се даде възможност на специализирани разсадници да размножат тези растения в Общността, преди да бъдат отново изнесени за Хърватия или Бивша югославска република Македония.

(3) Комисията счита, че няма риск от разпространение на вредители по растения или растителни продукти, при условие че растенията от вида *Vitis L.*, с изключение на плодове, с произход от Хърватия или Бивша югославска република Македония са обект на специфични условия, установени в настоящото решение.

(4) Държавите-членки следва за ограничен период от време да бъдат упълномощени да разрешат вноса на тяхна територия на такива растения, обект на специфични условия.

(5) Упълномощаването следва да бъде прекратено, ако се установи, че специфичните условия, установени в настоящото решение, не са достатъчни, за да се предотврати внасянето на вредители в Общността, или не са спазени.

¹ ОВ L 169, 10.7.2000 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2006/35/ЕО на Комисията (ОВ L 88, 25.3.2006 г., стр. 9).

(6) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния фитосанитарен комитет,

РЕШИ:

Член 1

Чрез дерогация от член 4, параграф 1 от Директива 2000/29/ЕО, съгласно точка 15 от част А от приложение III към посочената директива, държавите-членки са упълномощени да разрешат вноса на тяхна територия на растения от вида *Vitis L.*, с изключение на плодове, предназначени за присаждане в Общността и с произход от Хърватия или от Бивша югославска република Македония (оттук нататък наричани „растенията“).

С цел да отговорят на условията за тази дерогация, растенията са обект, в допълнение към изискванията, установени в приложения I и II към Директива 2000/29/ЕО, на условията, предвидени в приложението към настоящото решение, и са внесени в Общността между 1 януари 2007 г. и 31 март 2007 г.

Член 2

Държавите-членки, които се възползват от дерогацията, предвидена в член 1, предоставят на Комисията и на другите държави-членки, най-късно до 15 ноември 2007 г.:

- а) информацията за количествата растения, внесени съгласно настоящото решение; и
- б) подробен технически доклад за официалните проверки съгласно точка 6 от приложението.

Всяка държава-членка, в която растенията впоследствие са присадени след вноса им на нейната територия, също предоставя на Комисията и на другите държави-членки, най-късно до 15 ноември 2007 г., подробен технически доклад за официалните проверки и изследвания съгласно точка 8, буква б) от приложението.

Член 3

Държавите-членки незабавно уведомяват Комисията и останалите държави-членки за всички пратки, внесени на тяхната територия съгласно настоящото решение, за които впоследствие е установено, че не са в съответствие с настоящото решение.

Член 4

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 11 декември 2006 година.

За Комисията:
Markos KYPRIANOU
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

Специфични условия, които се прилагат за растения от вида *Vitis L.*, с изключение на плодове, с произход от Хърватия или от Бивша югославска република Македония, които се ползват от дерогацията, предвидена в член 1

1. Растенията са посадъчен материал под формата на неактивни пъпки от видовете Babić, Borgonja, Dišeča belina, Graševina, Grk, Hrvatica, Kraljevina, Malvazija istarska, Maraština, Malvasija, Muškat momjanski, Muškat ruža porečki, Plavac mali, Plavina-Plavka, Pošip, Škrlet, Teran, Trnjak, Plavac veli, Vugava или Žlahtina, които са:

а) предназначени за присаждане в Общността на местата съгласно точка 7 върху коренище, произведено в Общността;

б) прибрани в развъдници за коренища, които са официално регистрирани в Хърватия или в Бивша югославска република Македония. Държавите-членки, които се възползват от тази дерогация, предоставят на разположение на Комисията и на останалите държави-членки списъците на регистрираните развъдници, най-късно до 31 декември 2006 г. Тези списъци включват името на сорта, броя на редовете, засадени с този сорт, броя растения на ред за всеки от тези разсадници, доколкото се считат за подходящи за изпращане до Общността през 2007 г., съгласно условията, установени в настоящото решение;

в) подходящо пакетиран и опаковката е разпознаваема чрез маркиране, което позволява идентифицирането на регистрирания разсадник и на сорта.

2. Растенията се придружават от фитосанитарен сертификат, издаден в Хърватия или в Бивша югославска република Македония в съответствие с член 13, параграф 1 от Директива 2000/29/ЕО, въз основа на проверката установена в него, който потвърждава, по-специално, липсата на следните вредители:

*****[PLEASE INSERT FROM THE ORIGINAL]*****

В графата „Допълнителна декларация“ на сертификата се посочва указанието „Тази пратка отговаря на условията, установени в Решение 2006/916/ЕО“.

3. Официалната организация за растителна защита на Хърватия или на Бивша югославска република Македония осигурява идентичността и целостта на растенията от периода на събиране, както е посочено в точка 1, буква б), до тяхното изнасяне за Общността.

4. Растенията се внасят през пунктовете на влизане, обозначени за тази цел от държавата-членка, в която те са разположени.

Тези пунктове на влизане и името и адресът на отговорния официален орган съгласно Директива 2000/29/ЕО, който е отговорен за всеки пункт на влизане, се съобщават предварително на Комисията в достатъчен срок от държавата-членка, която се възползва от дерогацията, и при поискване се предоставят на останалите държави-членки.

Когато вносът на растенията в Общността се извършва в държава-членка, различна от държавата-членка, която се възползва от упълномощаването съгласно член 1, оттук нататък наричано „упълномощаването“, официалните органи на държавата-членка, отговорна за вноса, информират и си сътрудничат с отговорните официални органи на държавите-членки, които се възползват от упълномощаването, за да осигурят спазването на настоящото решение.

5. Преди вноса в Общността вносителят се информира официално за условията, установени в точки 1—4; посоченият по-упом вносител уведомява предварително в достатъчен срок официалните органи на държавата-членка, отговорна за вноса, за подробности относно всеки внос и тази държава-членка незабавно предава на Комисията подробностите от нотификацията, като посочва:

а) типа материал;

б) сорта и количеството;

в) заявената дата на внос и потвърждение на пункта на влизане;

г) имената, адресите и местоположенията на местата съгласно точка 7, където пъпките ще бъдат присадени и съхранени.

Вносителят информира засегнатите официални органи за всякакви промени в упоменатите по-упом подробности веднага след като станат известни.

Засегнатата държава-членка незабавно информира Комисията за упоменатите по-упом подробности и за всяка промяна към тях.

Най-малко две седмици преди датата на внос вносителят уведомява отговорния официален орган за местата, съгласно точка 7, където се присаждат растенията.

6. Проверките, включително изследване, където е подходящо, изисквани съгласно член 13 от Директива 2000/29/ЕО и в съответствие с разпоредбите, установени в настоящото решение, се извършват от отговорните официални органи на държавата-членка, която се възползва от това упълномощаване, и, когато е подходящо, в сътрудничество с отговорните официални органи на държавата-членка, където се съхраняват растенията.

По време на тези проверки, държавата-членка/държавите-членки също проверява/т, и, където е подходящо, изследва/т за вредители, посочени в точка 2. За всяко откриване на такива вредители незабавно се нотифицира Комисията. Предприема се подходящо действие, за да се унищожат вредителите и, където е подходящо, засегнатите растения.

7. Растенията се присаждат само на местата, които са официално регистрирани и одобрени за целите на това упълномощаване.

Лицето, което има намерение да присажда растенията, предварително нотифицира отговорните официални органи на държавата-членка, в която са разположени местата, за името и адреса на собственика на тези места.

Когато мястото за присаждане е разположено в държава-членка, различна от държавата-членка, която се възползва от упълномощаването, отговорните официални органи на държавата-членка, която се възползва от упълномощаването, информират отговорните официални органи на държавата-членка, където се присаждат растенията, за името и адресите на местата, където се присаждат растенията. Тази информация се дава в момента на получаване на предварителната нотификация от вносителя, както е посочено в точка 5, четвърта алинея.

8. На местата съгласно точка 7:

а) растенията, за които е установено, че са свободни от вредителите съгласно точка 2, могат да бъдат използвани за присаждане върху коренище с произход от Общността. Впоследствие присадените растения се държат при подходящи условия в подходяща хранителна среда, но не се посаждат или отглеждат допълнително на полето. Присадените растения остават на местата за не повече от 18 месеца, преди да бъдат изнесени към местоназначение извън Общността, както е посочено в точка 9;

б) в периода след присаждането, в подходящо време, растенията се преглеждат нагледно от отговорните официални органи на държавата-членка, в която те са присадени, за наличието на вредители или за признаци или симптоми, причинени от вредители; като резултат от тази нагледна проверка всеки вредител, който е причинил тези признаци или симптоми, се идентифицира чрез подходяща процедура за изследване;

в) присадено растение, за което по време на посочените по-упом проверки или изследване съгласно букви а) и б) не е установено, че е свободно от вредители, изброени в точка 2, или иначе е под карантина, незабавно се унищожава под контрола на упоменатите по-упом отговорни официални органи.

9. Всички растения, които са резултат от успешно присаждане с използване на пъпки съгласно точка 1, се освобождават като присадени растения за износ само в Хърватия или в Бивша югославска република Македония. Отговорните официални органи на държавата-членка, която се възползва от това упълномощаване, гарантират, че растението или част от растението, което не е изнесено по този начин, ще бъде официално унищожено. Документират се количествата успешно присадени растения, официално унищожени растения и растения, които впоследствие са отново изнесени за Хърватия или Бивша югославска република Македония. Тази информация се предоставя на разположение на Комисията.